STUDÁNKA

FARNÍ ČASOPIS PRO STRÁŽNICI, PETROV A SUDOMĚŘICE

PROSINEC 2026

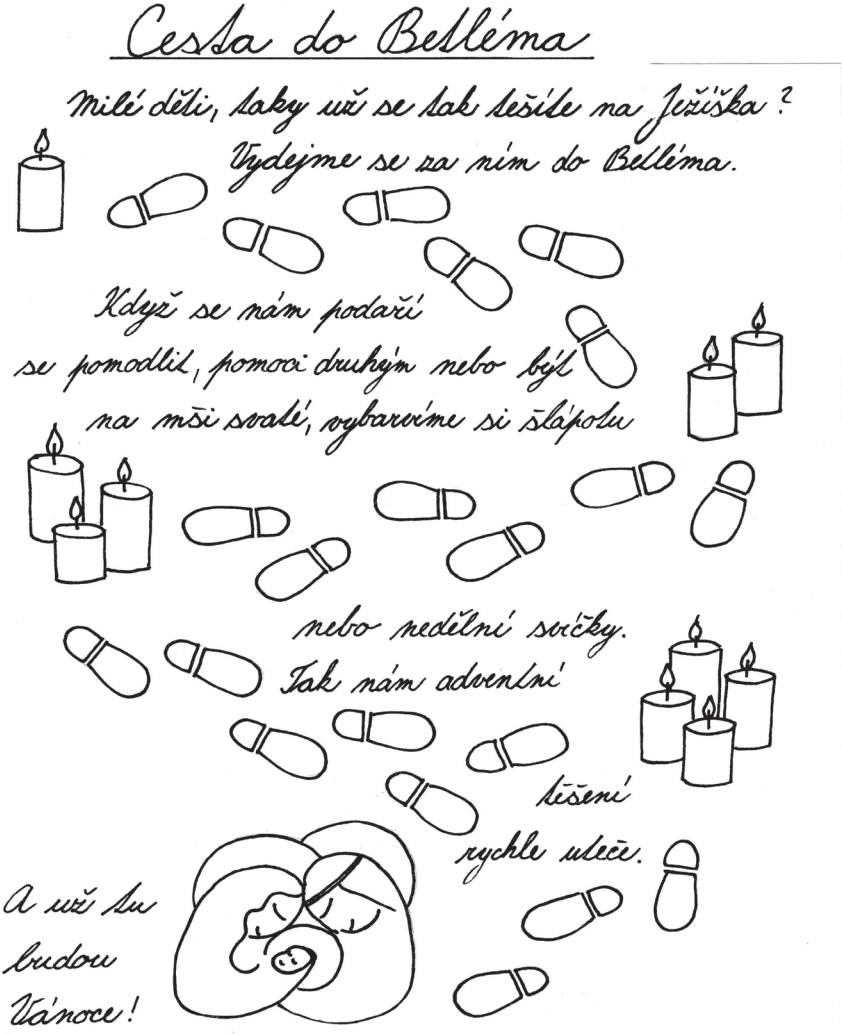

Tajná informace: úplně stejně se na příchod Ježíše mohou chystat i dospělí. Šlápoty totiž umí ukazovat , jestli nám pravý advent neutíká mezi prsty... ;-)

DUCHOVNÍ SLOVO

NA TVŮJ PŘÍCHOD ČEKÁME...

Advent je právem spojován s očekáváním. A tím nemyslím pouze čekání na Vánoce. Především očekáváme druhý příchod Pána Ježíše. Celý náš osobní život (a život církve) je neustálým očekáváním na Jeho návrat. Samozřejmě – musíme a chtějme přiznat – že uprostřed různých starostí a práce se vytrácí tato pravda víry, kterou opakujeme během každé mše svaté po proměňování:
„Na tvůj příchod čekáme...“

A proto je důležité, abychom čas adventu prožívali jako čas duchovní obnovy, obnovy víry. Aby naše víra nebyla jakýmsi „pozadím“, „doplňkem“, „zvykem“, „mechanickým opakováním naučených rituálů“. Aby víra nebyla sbírkou náboženských tradic, které budoucím generacím nic nebudou říkat. Každý z nás nese osobní zodpovědnost za svou víru a za její kvalitu.
A proto vás chci pozvat, abychom letošní advent prožili jako osobní duchovní obnovu, abychom o svou víru pečovali. Nemusíme dělat žádné „nadlidské“ výkony, stačí malé, každodenní úkony. A proto je tady nabídka, jak můžeme prožít letošní advent – to samozřejmě bude chtít kus sebezáporu, vytrvalosti a (možná) změny našich každodenních rituálů a zvyklostí:

- naplánovat si účast na mši sv. ve všední den;
- každý den si přečíst několik vět z Písma sv. – například jeden žalm denně;
- vybrat si duchovní četbu (klidně malou, krátkou, stručnou knížku) a každý den přečíst jednu kapitolu;
- věnovat čas dobré přípravě na předvánoční zpověď: postupně si psát hříchy na lístek, vracet se k tomu seznamu, konfrontovat seznam s dobrým zpytování svědomí;
- najít si na internetu (křesťanské podcasty) zajímavou přednášku o víře a každý den si poslechnout několik minut;
- společná večerní modlitba celé rodiny – u svíčky, stačí pár vět poděkování za den, omluvy za to, co bylo špatné, společně se pomodlit Vyznání víry;
- během návštěvy vánočních trhů (například v Brně, v Olomouci, nebo v ostatních městech) navštívit křesťanské knihkupectví a koupit mezi vánočními dárky dobré knihy – takové knihy samozřejmě můžete koupit také online.

To je velmi stručný seznam, který nám chce pomoct prožít advent takovým způsobem, abychom si na konci adventu zas neřekli: Opět jsem promarnil advent. Přejeme vám hodně odvahy udělat něco pro svou víry. Myslíme na vás v modlitbě a o ni vás také prosíme –

piaristé Lukáš a David a otec Jan.

DONÁTOR

Většina z nás určitě slyšela o celodiecézním systému Donátor, jehož hlavním účelem je podporování výplat kněžských mezd a také různých pastoračních aktivit arcidiecéze. Myšlenka tohoto projektu je velmi jednoduchá: místo jedné kávy v kavárně pošlu 50 Kč měsíčně na účet Donátora. Nejedná se o nějaké velké částky, ale o malý (ale pravidelný) příspěvek. Opravdu stačí 50 korun měsíčně; samozřejmě, může být jiná částka – tady se štědrosti nekladou meze. Hlavně se jedná o pravidelný příspěvek.

ARCIBISKUPSTVÍ OLOMOUCKÉ DONÁTOR.cz®

„Donátorské" účty jsou veřejně přístupné; najdete je na stránkách olomouc.donator.cz a také naše farní stránky piaristestraznice.cz nabízejí přehled příspěvků a kolik nám ještě chybí do arcibiskupstvím stanovených částek; nebo jaký máme přeplatek, který se započítává do příštího roku.

Vřele prosím, aby farníci, kteří se ještě nezapojili do Donátora, aby neváhali – uděláte dobrou a prospěšnou věc. Ve všech našich farnostech (Strážnice, Petrov, Sudoměřice a Rohatec) máme (ke dni 3. 11. 26) 160 donátorů, kterým srdečně děkujeme za jejich pochopení a štědrost.

Otcové Lukáš a David, také „donátoři".

PROSLOV OTCE LUKÁŠE NA OSLAVÁCH 17. LISTOPADU VE STRÁŽNICI

Alois Jirásek, když byl učitelem piaristických škol v Litomyšli, napsal a postupně zveřejňoval svou povídku Filosofská historie. Je to příběh, ve kterém se vrací k revolučním událostem roku 1848. Je tam popsaná scéna, kdy významný piaristický kněz a profesor litomyšlského gymnázia – P. Josef German President – obhajuje začátek studentských nepokojů a na námitky, aby se protestující studenti rozešli, odpovídá: *„Rozehnat? Kým? Kmoníčkem?"* Tento slovní výraz, který Jirásek vložil do úst piaristického kněze a učitele, je ironickou narážkou, která označuje absurdní pokus zastrašit nebo rozprášit dav pomocí naprosto neškodné, bezmocné či směšné autority. Kmoníček byl totiž neškodným a slabým školním sluhou (pedelem), který u piaristických studentů nebudil žádný strach.

A tak díky Jiráskovým literárním obrazům z prostředí piaristické školy v Litomyšli jsme se přenesli do naší současné situace. Katolická církev, ve svém oficiálním učení, říká: *„Občané mají právo svobodně se scházet a vyjadřovat svůj názor, aby se mohli aktivně podílet na životě a vládě státu. Odsuzují se všechny politické formy (…), které omezují občanskou nebo náboženskou svobodu, rozmnožují oběti politických vášní a zločinů a při výkonu veřejné moci nesledují blaho, nýbrž zájmy některého seskupení nebo přímo vládnoucích kruhů. K uskutečnění opravdu lidského politického života není nic lepšího než pěstovat vnitřní postoj spravedlnosti, přejícnosti a služby obecnému blahu a posilovat základní názory o pravé povaze politického společenství i o cílech, správném výkonu a mezích veřejné moci."*

Máme – jako občané, a také jako křesťané – právo s*e svobodně scházet a vyjadřovat svůj názor*, máme právo o*dsuzovat omezování občanské svobody* a také můžeme odsuzovat všechny, kteří nepracují pro obecní blaho, ale chrání mafiánské a nedemokratické, protiobčanské struktury.
V duchu Jiráskových slov můžeme říci, že vedení státu nemá žádné morální právo zastrašovat nebo zesměšňovat osoby a skupiny, které chtějí chránit demokratické principy moderní společnosti.
Nemusíme souhlasit se směšnou pseudoautoritou současné vládní garnitury, která si nárokuje právo jednat v neprospěch společnosti. Nemusíme a nechceme souhlasit s rozhodnutími, které nás tlačí do náruče různých pseudopolitických projektů poskoků totalitního Ruska nebo Číny; nechceme souhlasit s jakýmkoliv zpochybňováním vojenské a informační agresivity těchto východních režimů a ostatních států, která omezují demokratická a lidská práva jednotlivců a skupin obyvatel.
Nemůžu tady neupozornit na všechny, kteří v Rusku spatřují jakousi záchranu křesťanských hodnot. Křesťanské hodnoty se nikdy nedají chránit vojenskými útoky na civilní objekty, na nemocnice a školy, na kostely a kulturní instituce. Křesťanské hodnoty se nechrání únosem dětí, mučením válečných zajatců nebo krutým pronásledováním vlastních obyvatel. Křesťanské hodnoty také nechrání ten (a ti), kteří omezují právo chránit své území a své občany, kteří se domlouvají za zády a dělí mezi sebe politické vlivy. Není obhájcem křesťanských hodnot ten, kdo odepírá práva náboženským a sociálním, sexuálním a etnickým menšinám, kdo nepomáhá uprchlíkům, sirotkům a vdovám. Není obhájcem hodnot ten, kdo ve společnosti šíří nenávist, nesnášenlivost, pohrdání, posmívání a netoleranci.
Nesmíme se stát obdivovateli těch, kteří si myslí, že společnost se dá spravovat pomocí strachu a lží, pomocí podvodů a nekalých praktik.

Ale sám odpor je málo. Pokud chceme chránit lidskoprávní a demokratické, kulturní a duchaplné principy společnosti, sami se musíme stát šiřiteli porozumění a dialogu. Nesmíme naletět těm, kteří svou nenávistí chtějí vyvolat nenávist, kteří svým pohrdáním chtějí, abychom my nemilovali a neměli rádi ostatní.

Krásným příkladem je náš významný kněz a pedagog, vězen nacistického a komunistického režimu, signatář Charty 77, Josef Zvěřina, který o svých trýznitelích řekl: *„Nikdy nás nedonutí, abychom je nenáviděli.“* Je velké pokušení, abychom na sprosté nadávky a posmívání odpláceli stejným způsobem. Ať z našich úst nevycházejí slova „pod úroveň“, ať se nedáváme provokovat těmi, kteří si v provokacích si libují a provokacemi rozdělují společnost.
Čeká nás dlouhá a nejednoduchá práce, abychom dokázali smířit nesmiřitelné, abychom dokázali obnovit důvěru v právní stát a evropskou spolupráci a integraci, abychom dokázali jasně říkat o bezpráví a nespravedlnosti a vyžadovali dodržování zákonů, abychom nepřestali věřit, že zlo nikdy nebude mít poslední slovo, že Boží duch dokáže oživit lidského ducha, ducha milosrdenství a soucitu, tolerance a obětavosti. Abychom pamatovali na slova už zmíněného Josefa Zvěřiny: *„Strach a lež jsou nejmocnější spojenci všech diktatur.“*
Možná budeme jako ten synek z „masarykovské“ písně: „oral jsem, ale málo; nauč se synku hospodařit; když se mi dílečko nechce dařit.“ Možná si budeme myslet, že se dílečko nechce dařit, ale nikdy nepodléhejme apatii, znechucení a beznaději. Boží a lidská pravda, Boží a lidská láska, naděje a víra zvítězí.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

ÚMYSL PAPEŽE – Za rodiny samoživitelů

Modleme se, aby rodiny postrádající matku či otce, našly v církvi podporu a doprovázení. Ať jim víra dá sílu a pomoc v těžkých chvílích.

NÁRODNÍ ÚMYSL
Za nevyléčitelně nemocné

Modleme se, aby vážně nemocní o vánočních svátcích zakusili Boží blízkost a posilu.

FARNOST STRÁŽNICE

FARNÍ INFORMACE

1) **Adventní roráty** budeme sloužit takto – Strážnice: „dětské“ roráty s večeří na faře – středy 17:30; úterý a čtvrtek 7:00; otec Jan bude sloužit úterní roráty, otec Lukáš čtvrteční; Petrov – „dětské“ roráty s občerstvením pro děti – čtvrtky 17:30; úterý 8:00.

2) **V prosinci nebudou biblické hodiny.**

3) Kromě obvyklých příležitostí ke zpovědi **otec Lukáš nabízí ještě možnost přijetí předvánoční svát. smíření každý adventní pátek během polední přestávky: 4. 12., 11. 12. a 18. 12. u sv. Martina, od 11:15 do 11:45;** od úterý 22. 12. nebudeme zpovídat – zpověď pouze po osobní domluvě s knězem.

4) **V pátek 11. 12. bude setkání farní rady** – budeme plánovat farní kalendář na příští rok.

5) Otec Lukáš pojede navštívit farnosti českých krajanů v Srbsku a společně s ním pojede skupina mladých farníků, kteří pro ně připravují vánoční hudební program; pojedou v neděli 13. 12. (po ranní mši) a vrátí se ve středu 16. 12. (večer); pokud někdo z vás by chtěl přispět na finanční dar (v hotovosti) pro krajanské kostely a spolky, může dar předat osobně otci Lukášovi nebo Davidovi.

6) **V úterý 22. 12. se opět sejdeme v pěší zóně, u fary, na rozsvícení vánočního stromu u fary a na farní koledování;** vaše dary na občerstvení (vánoční cukroví, slané pečivo, víno na svařák) můžete hlásit u paní Květy Berčíkové.

7) Připomínáme, že na **Boží hod vánoční a na Svátek sv. Štěpána (pátek 25. 12. a sobota 26. 12.) ve Strážnici nebudou večerní mše sv.**

8) **Plánované opravy a investice:** jsme po úvodní návštěvě restaurátorů, kteří připraví vstupní projekt a cenovou nabídku oprav hlavního oltáře, oltářního obrazu, svatostánku a kazatelny u sv. Martina; také připravujeme nákup vyhřívaných podsedáků do lavic u sv. Martina; do kostela v Petrově se připravuje (vyrábí) nový nábytek do sakristie.

9) Ještě jednou vřele prosíme, abyste do kostelů **nenosili staré časopisy nebo knihy;** prosíme, abyste pamatovali a dbali na pořádek stojanů, na kterých jsou obrázky, letáky a ostatní tisk; také prosíme, abyste vraceli na místo půjčené kancionály – děkujeme.

HUDBA NA VÁNOČNÍ SVÁTKY

Vánoční bohoslužby v našich chrámech bývají od nepaměti neodmyslitelně spjaty s hudbou, která dokáže vyjádřit radost z narození Spasitele tam, kde běžná slova nestačí. Letos o Vánocích vás zveme ke ztišení a prožití jiné, komornější perly z dílny moravského skladatele Eduarda Marhuly – **Druhé české mše vánoční (koledové)** v obsazení pro chrámový sbor a varhany.
Eduard Marhula (1877–1925) patří k významným, byť dnes neprávem poněkud opomíjeným osobnostem moravské duchovní hudby. Narodil se ve Vsetíně a hudební vzdělání získal na slavné brněnské varhanické škole u samotného Leoše Janáčka.

Po studiích působil jako ředitel kůru a kapelník v Rožnově pod Radhoštěm a od roku 1906 až do své předčasné smrti jako regenschori v ostravských Mariánských Horách. Láska k rodnému Valašsku, k lidovým koledám i hluboká úcta k liturgii se přirozeně otiskly do celé jeho tvorby.
Marhulova Druhá česká mše vánoční okouzluje svou bezprostředností, lidskou blízkostí a pokojnou atmosférou. Je rozsahem menší, ale o to bohatší na vnitřní prožitek. Skladatel v ní mistrovsky propojil posvátné mešní texty s tradičními moravskými a českými koledami.
Při pozorném naslouchání vás hned v úvodu osloví její téměř divadelní, ale přitom hluboce zbožný obraz betlémské noci:
Mše začíná tichým, jemným varhanním úvodem. Varhany zde navozují atmosféru zimní noci, v níž svět teprve očekává příchod Vykupitele. Do tohoto ticha se poprvé ozývá sbor andělů, který klidným hlasem zvěstuje radostnou novinu: „Narodil se vám Spasitel, všeho světa Vykupitel."
Vzápětí se ozve mužský sólový hlas představující pastýře – nikoli však daleké betlémské, nýbrž naše domácí, v představě autora – valašské: „Bratři, Valaši, cosi nás straší, slyším s nebe hlas, vstávejte prosím Vás."
Právě v tomto dialogu nebe a země spočívá největší kouzlo celé skladby. Naši předkové vnímali narození Krista jako událost, která se odehrává přímo uprostřed jejich vlastních chalup a strání. Sbor i varhany pak společně rozvíjejí tento radostný úžas v dalších částech mše – od radostného chvalozpěvu Gloria, přes vyznání víry až po tiché klanění u jesliček.
Provedení pouze se sborem a varhanami dává této mši vyniknout přesně tak, jak ji Eduard Marhula původně zamýšlel – v její čisté, niterné podobě, kde je rozumět každému slovu a kde varhany citlivě doprovázejí lidský hlas.
Až tedy usednete v kostelních lavicích a zazní první tiché tóny varhan, nechť vám tato krásná moravská koledová mše pomůže odložit vše rušivé a spolu s pastýři v duchu pokleknout u betlémských jeslí.
Mši uslyšíte v podání sboru Laudámus pod taktovkou Ladislava Soviče a varhanního doprovodu Antonína Cába ve Strážnici na Štědrý večer při mši svaté ve 23.00 hod. a na Boží hod vánoční na slavnostní mši v 10.30 hod. Vy, kteří byste ji chtěli slyšet ještě znovu, je možnost na svátek Svaté rodiny v 9.00 hod. v Petrově a na mši sv. 3. ledna v 9.00 hod. v Rohatci.

Ladislav Sovič

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

BLAHOPŘÁNÍ

Velkou gratulaci posíláme paní **Marii Svrčinové**, která se dne 21. listopadu 2026 dožila
výjimečného životního výročí 106 let.
Milá paní Svrčinová,
přejeme Vám tolik Božího požehnání, kolik celý život vytrvale vyprošujete nejen pro sebe, ale i pro všechny své blízké – takže opravdu hodně. Pán Bůh ať Vám daruje zdraví a spokojenost a andělé strážní, Vaši milí průvodci životem, ať na Vás i nadále dohlíží a chrání každý den.
Srdečně blahopřeje celá strážnická farnost.

ROZLOUČILI JSME SE

Děkujeme rodině, přátelům a známým , kteří jste se přišli rozloučit 13. 10. 2026 s naší maminkou
Jiřinou Sprušanskou .
Také děkujeme za květinové dary .
Dcery Milena a Jana

FARNOST SUDOMĚŘICE

SVĚTLO VE TMĚ A KRÁSA STAROBYLÉ TRADICE: PŘIJĎTE NA SUDOMĚŘICKÉ RORÁTY

Jsou věci, které k adventu na Slovácku patří od nepaměti a dávají tomuto času neopakovatelnou atmosféru. Jednou z nich jsou roráty – ranní mše svaté, které se slouží ještě za tmy, jen za svitu svíček a dětských lucerniček.
Tato starobylá tradice v sobě nese zvláštní kouzlo a hloubku. Zpěvy starých adventních písní, které si generace před námi předávaly po staletí, dokážou v člověku probudit opravdový klid a radostné těšení se. Celé to ranní setkání v setmělém kostele, kde se postupně rozhořívají světýlka, je nádherným obrazem našeho očekávání. Bůh tak vidí, že na něj myslíme, že na něj opravdu čekáme a připravujeme mu místo.
Zároveň je to i náš malý, ale upřímný dar ze sebe samých – přemoci ranní únavu, vstát dříve do zimního rána a věnovat mu tento vzácný čas při mši svaté ještě dříve, než se rozběhne shon všedního dne. Právě v tom je síla a krása rorátů: zastavit se, ztišit se a společně jako farnost prožít advent tak, jak ho prožívali naši předkové.

Kdy se v Sudoměřicích potkáme:

- **Každý pátek v 6:30 hodin** – roráty s promluvou pro děti (po mši svaté bude připravena snídaně a teplý čaj, aby děti do školy odcházely posilněné).
- **Každou sobotu v 6:30 hodin** – rorátní mše svatá v tiché atmosféře víkendového rána.

Vezměte lucerničky, děti i sami sebe a přijďte zakusit krásu ranního adventního setkání. Těšíme se na vás!

PŘIDEJTE SE KE ČTENÁŘŮM BOŽÍHO SLOVA NEBO K ÚKLIDU KOSTELA

Život farnosti netvoří jen samotné bohoslužby, ale i obyčejné, někdy docela nenápadné věci, které se dějí v pozadí. Právě na nich je hezky vidět, jak se dokážeme jako společenství opřít jeden o druhého. Dnes bychom vás chtěli srdečně povzbudit ke dvěma důležitým službám, kde v naší farnosti v Sudoměřicích uvítáme nové posily.

Číst Boží slovo není jen o dobrém hlasu

Možná si občas při čtení v kostele řeknete, že byste to chtěli také zkusit, ale hned vás napadne: „*Nejsem žádný řečník, určitě bych se přeřekl nebo znervózněl.*“ Pravda je taková, že lektorská služba není o dokonalém výkonu ani o bezchybném přednesu. Je to především služba, při které necháváme promluvit Písmo tak, aby mohlo oslovit ostatní – a často i nás samotné.

Když člověk čte u ambonu, vnímá text hlouběji a pomalu se učí předávat ho s klidem a srozumitelností. Není potřeba být hned „profík“. Všechno se dá v klidu natrénovat a nikdo po nikom nechce zázraky na počkání. Navíc právě teď potřebujeme posílit čtenáře **zvláště ve všední dny.** A to je pro každého začátečníka obrovská výhoda: při všedních mších je v kostele komornější atmosféra a méně lidí, takže se člověk nemusí bát trémy z velkého shromáždění. Je to ideální příležitost, jak si čtení v klidu osahat a získat jistotu. Pokud vás tahle myšlenka láká – ať už jste mladší, v produktivním věku, nebo dříve narození – ozvěte se otci Davidovi. Rádi vám vše ukážeme a pomůžeme s prvními kroky.

Aby byl náš kostel čistým a vlídným domovem

Druhou oblastí, kde potřebujeme čerstvou krev, jsou úklidové skupiny. Krásný, čistý a upravený kostel je vizitkou celé farnosti a místem, kde se člověk cítí dobře hned, jakmile otevře dveře. V Sudoměřicích se o něj dlouhodobě starají obětaví lidé, ale řady se přirozeně obměňují a některé skupiny už zkrátka potřebují posílit.

Úklid přitom nemusí být žádná těžká dřina, když se sejde víc rukou a přidá se trocha dobré nálady. Navíc to není závazek na každý den – jde o pravidelný, ale rozumně rozložený čas, kdy uděláte něco konkrétního pro místo, kam všichni chodíme. Pomůže každý pár rukou navíc, ať už se zapojíte do stávající skupiny nebo vytvoříme novou.

Obě tyto služby mají jedno společné: jsou to konkrétní způsoby, jak být farnosti nablízku a vložit do společného života kousek svého času a ochoty. Nemusíte hned slibovat velké věci – stačí chuť to zkusit a domluvit se.

Pokud byste chtěli začít číst při bohoslužbách (zvláště ve všední dny) nebo se přidat k úklidu kostela, **přihlaste se, prosím, u otce Davida.** Budeme moc rádi za každého, kdo se přidá!

BYLI JSME NA FARNÍM ZÁJEZDĚ V POLSKU

Na konci října vyjela z naší farnosti menší skupinka na poslední farní zájezd v tomto roce. Přidali se k nám i farníci z Rohatce, ale většina byla ze Strážnice. Role průvodců i našeho doprovodu se ujali naši otcové Lukáš a David.

Vyjížděli jsme v sobotu 24. 10. ráno ze Strážnice a v poledne byla zastávka v poutním místě Čenstochová. Byli jsme rádi, že se můžeme poklonit zázračné ikoně Černé Madony, ochránkyně Polska. Podle legendy ji namaloval sv. Lukáš, ale neví se, jestli je to originál nebo kopie, jedna z nich se nachází v Uherském Brodu. Navečer jsme dorazili do Gdaňska a v hotelu Oliwski nás čekaly polské speciality a ubytování na tři noci.
Druhý den byla neděle a my zamířili přes nádherný Oliwski park na mši sv. do kostela sv. Jakuba a po mši jsme mohli navštívit gdaňskou katedrální baziliku. Poté jsme se věnovali prohlídce centra přístavního velkoměsta Gdaňsk. Jeho nejhezčí část je tzv. Hlavní město a Královská stezka – cesta polských monarchů a kolem ní spousta stánků s jantarem, což charakterizuje město. Na nábřeží Motlawy jsme obdivovali radnici s vyhlídkou a největší cihlový chrám na světě. Odpoledne jsme vypluli lodí pirátského typu Černá perla na poloostrov Westerplatte. Tam dne 1. 9. 1939 začala Druhá světova válka a proběhly těžké boje. Šli jsme parkem až k mohyle, památníku padlých Poláků. Bojovali, i když věděli, že fašisté mají převahu.

Další den nás čekala další města tzv. Trojměstí – společný název pro Gdaňsk, Gdyně a Sopoty. Gdyně je nejmladší. V jejím přístavu jsme si prohlédli torpédoborec Blyskawica a stoletý trojstěžník Dar Pomorza. Někteří navštívili oceánografické muzeum s mořským akváriem. Následovalo lázeňské město Sopoty, nám známé z pěveckých soutěží. Má nejdelší molo Evropy 511 m. Navečer jsme se zajeli podívat na poloostrov Hel, ve tvaru kosy – z jedné strany je záliv a z druhé strany Baltské moře. A už byla před námi poslední noc ve Gdaňsku.

Ráno jsme odjeli do Varšavy. Kolem poledne jsme nejprve navštívili piaristickou kolej se školou a domovem pro mládež. Přivítal nás rektor varšavských piaristů, náš známý otec Rafal, který byl u nás i ve Strážnici na pouti. Moderně vybavenou školou nás provedl ředitel – piarista, otec Adam. V piaristickém kostele jsme si vyslechli pověst o zázraku, jak se P. Maria zjevila v koruně stromu mladé dívce, a začalo se se stavbou kostela. Rozloučili jsme se a pokračovali Varšawou. Za II. světové války, v r. 1944 tam vypuklo povstání, které bylo fašisty potlačeno a na odvetu bylo milionové město srovnané se zemí. Po válce bylo nejdříve obnoveno Staré město podle starých obrazů – úzké uličky, fasády, muzea, kostely aj. znázorňující 15. – 18. století.

Všechny namaloval Bernardo Bellotto (Canaletto) 1721 – 1780. Výstava byla tak úspěšná, že je zapsaná na seznamu UNESCO. Ostatní čtvrti Waršawy byly vybudované v moderním stylu. To všechno jsme obdivovali z výšky 30. patra budovy Paláce kultury a vědy, který byl sovětským „darem“. Po prohlídce jsme odjeli na ubytování do hotelu Portos.

Poslední den zájezdu jsme strávili procházkou centrem města a mohli jsme spatřit několik významných budov, včetně sídla polského prezidenta, královského hradu anebo varšavské katedrály.

A už nastal čas odjezdu a loučení s městem, které trpělo a vstalo ze země. Náš bus se pomalu blížil k domovu. Děkujeme našim otcům, Lukášovi a Davidovi, za péči, kterou nám věnovali, ale hlavně za podporu, díky níž jsme duchovně pookřáli a jsme plní zážitků. Řidiči za šťastnou cestu jsme jako pokaždé vzdali hold pokřikem: Hurá, hurá, hurá, hu. Také děkujeme Martině Múčkové za přípravu tak krásného zájezdu.

J.P.

PRAKTICKÉ KROKY SESTŘIČKY MIRIAM - 6. LEKCE

PROMĚNA VDĚČNOSTI – DAR VZTAHU S OTCEM

„Hleďte, jak velikou lásku nám Otec daroval:
byli jsme nazváni dětmi Božími, a jsme jimi.“ /1 Jan 3,1/

DAR života je pozváním vstoupit do intimního důvěrného vztahu s Bohem.
Bůh je Láska, je společenstvím tří osob v naprosté JEDNOTĚ, je TROJJEDINÝ. Jsme pozváni svobodně vstoupit do vztahu s Otcem, Synem a Duchem svatým.

Bůh Otec je Stvořitel.
V jednotě skrze Krista v Duchu svatém stvořil celý svět, nebe, zemi, vesmír, hvězdy, slunce, vodu, rostliny, živočichy... Tvoří duchovní bytosti (anděly) a lidi.

Člověk je stvořen k Božímu obrazu.Má nesmrtelnou duši a tělo, které mají být v jednotě.
Naše tělo je složeno ze stejných prvků jako je svět kolem nás.
Naše duše má schopnost milovat a poznávat Boha, vstoupit s Ním do vztahu. Byla obdařena rozumem a vůlí. Byli jsme stvořeni z nekonečné lásky Boha Otce jako Jeho milované děti, Jeho synové a dcery k obrazu Ježíše Krista, Božího Syna. Jsme zahrnováni láskou a péčí nebeského Otce.
Jsme DAREM Otce, Dárce všeho dobra.
Odpovědí na tuto nekonečnou lásku je naše vděčnost Otci, láskyplná důvěra.

Přijímáme z Jeho rukou SEBE, celé stvoření. Vděčně vše vracíme Jemu - v koloběhu darování a lásky skrze Bohočlověka Ježíše Krista. Připodobněni Ježíši vstupujeme do koloběhu lásky mezi Otcem, Synem a Duchem svatým v Nejsvětější Trojici, do jejich TANCE lásky. To je DAR darů, věčný život, naplnění a štěstí.

<u>Zamyšlení</u>
1/ Co pro mě znamená, že Bůh je můj Otec?
2/ Co pro mě znamená, že On je můj Tvůrce a já tvor?
3/ Za co Otci nejvíce děkuji?

<u>Deník vděčnosti</u>
Každý den zapiš aspoň 7 věcí ze stvoření, které jsou DNES pro Tebe darem.

Výzkum
Zahn, Garrido, Moll & Grafman (2009) – Neural Basis of Moral Emotions
Cílem studie bylo zkoumat mozek při prožívání morálních emocí, včetně vděčnosti. Účastníci byli dospělí, kteří se účastnili fMRI skenování. Byly prezentovány scénáře zahrnující pomoc a laskavé činy. Aktivita byla měřena v oblasti mPFC, temporoparietální kůře a amygdale. Výsledky ukázaly, že vděčnost aktivuje specifické oblasti spojené s morálními emocemi. Studie podporovala hypotézu, že vděčnost má odlišný neuronální profil než jiné emoce. Aktivace byla silně korelována se subjektivním prožitkem. Výzkum ukázal, že morální afekty mají biologický základ. Autoři doporučili zkoumat dlouhodobé účinky. Studie poskytla empirický základ pro spojení vděčnosti s prosociálností.

RODINNÉ CENTRUM VÁS ZVE

SOBOTA 5. prosince
– adventní jarmark od 14 hodin v Kostelní ulici

– v 16,15 hod. Vánoční pohádka Sandry Riedlové na Zahradě u sv. Martina.

NEDĚLE 6. prosince
– v 17,15 hod. setkání se sv. Mikulášem na Zahradě u sv. Martina.

KNIHOVNA KŘESŤANSKÉ LITERATURY

SPOLKOVÝ DŮM, MASARYKOVA 370, STRÁŽNICE

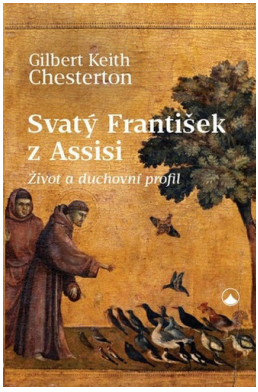

Svatý František z Assisi – Gilbert Keit Chesterton
V závěru jubilejního františkánského roku vám nabízíme knihu o svatém Františkovi od známého anglického spisovatele Chestertona. Pestrý svět vrcholného středověku si podle Chestertona potrpěl na větší okázalost, než si umíme představit. Proto se také František hovorem se Saracémy snaží ukončit křížové výpravy. Proto se modlí i tančí. Proto tak dobře rozumí zvířatům a zvířata rozumí jemu. A proto se právě v jeho hlavě zrodí nápad postavit první betlém ...

Otec sjednocené Evropy – Guy Villaros
Robert Schuman ve službě společnému dobru.
Je politika špína a správný křesťan s ní nemá mít nic společného? Nebo je možné, aby se politik stal svatým? Možný klíč k tomuto rébusu podává životopis Roberta Schumana-průvodce jeho klíčovými činy i myšlenkami.

Provozní doba: pondělí 9,30 - 11,00 a úterý 16,00 - 17,00
První pondělí v prosinci 7. 12. 2026 od 9,30 budeme pokračovat v rozhovorech na duchovní temata.

OKÉNKO STRÁŽNICKÉ CHARITY

Charita Strážnice

DÁREK, KTERÝ MÁ HLUBŠÍ SMYSL

Milí čtenáři Studánky,
s blížícím se koncem roku bych se s Vámi ráda podělila o několik novinek z Charity Strážnice, ohlédla se za krásnými listopadovými setkáními, a především Vám poděkovala za přízeň a podporu, kterou nám během celého roku věnujete.
Darujte k Vánocům radost, která má hlubší smysl! Pokud ještě přemýšlíte, čím potěšit své blízké, nabízíme Vám možnost zakoupení krásných vánočních dárkových poukazů do našeho DOBROBISTRA v hodnotách 300, 500 nebo 700 Kč. Obdarovaní si mohou vychutnat výbornou kávu, lahodné zákusky či jiné dobroty, a také příjemné chvíle v prostředí, kde má každá návštěva svůj smysl. Zakoupením poukazu totiž nejen uděláte radost svým blízkým, ale zároveň podpoříte zaměstnávání osob se zdravotním znevýhodněním a jejich začleňování do pracovního života. **Darujete tak vlastně dvakrát, jednak radost svým blízkým, a také příležitost těm, kteří ji potřebují.**

Velkou radost nám udělala také listopadová setkání věnovaná podpoře pečujících osob. Na další svépomocné skupině jsme společně hovořili o možnostech sociálního a pracovního uplatnění lidí s duševním onemocněním. O den později jsme ve Strážnici opět přivítali PhDr. Marka Hermana, jehož přednášky se zúčastnilo téměř 80 pečujících a dalších zájemců. Byl to mimořádně silný a inspirativní podvečer, plný emocí, zamyšlení i tolik potřebného zdravého selského rozumu. Velmi nás těší, že je o tato setkání takový zájem. Utvrzuje nás to v přesvědčení, že podpora těch, kteří každodenně pečují o své blízké, má obrovský význam.

A už nyní pro Vás připravujeme zajímavý program na rok 2027! Vedle pravidelných svépomocných skupin plánujeme na jaro přednášku P. Mgr. Mariana Pospěchy a na podzim setkání s P. Mgr. et Mgr. Markem Orko Váchou, Ph.D. Sledujte proto naše další články a sociální sítě, kde včas zveřejníme podrobnosti. Věříme, že obě setkání přinesou mnoho inspirace a povzbuzení.
Také bychom Vám zde rádi postupně představovali naše služby a chráněná pracoviště, která můžete sami využívat. Začínáme naší **opravnou obuvi a brašen,** kterou najdete v ulici J. Skácela 1325 ve Strážnici. Naši pracovníci Vám zde opraví obuv, vymění podpatky či podrážky, spraví zipy, kabelky i batohy nebo nabrousí nože a nůžky. Díky podpoře úřadu práce plánujeme od ledna rozšířit dílnu o další chráněné pracovní místo. Využíváním našich služeb tak nejen prodloužíte životnost svých oblíbených věcí, ale současně podpoříte pracovní uplatnění lidí se zdravotním znevýhodněním. Budeme rádi, když naši opravnu navštívíte!
Závěrem mi dovolte upřímně poděkovat všem, kteří nás v roce 2026 podporovali. Našim dárcům, donátorům, spolupracujícím organizacím, městům, obcím i jednotlivcům, kterým není lhostejný osud druhých. Jmenovité poděkování všem podporovatelům zveřejníme v lednovém vydání Studánky, abychom mohli zahrnout také ty, kteří se rozhodnou naši činnost finančně podpořit ještě do konce letošního roku. Za každou takovou pomoc budeme nesmírně vděční :-).

Za Charitu Strážnice, Marie Štípská, ředitelka

Charita Strážnice

Opravna obuvi a brašen

Naše služby

Opravy obuvi

- výměna podrážek (kožené z vepřovice, klasické kožené, syntetické) a celých podešví
- výměna patníků, podpatků, stélek a půlstélek
- strojové i ruční šití, lepení, výměna klasických i suchých zipů
- rozšiřování/zužování kozaček

Speciální péče o obuv

- čištění, voskování, krémování, leštění
- opravy krojových bot

Tašky a batohy

- výměna zipů (zdrhovadel), zapínání, klipsů a popruhů
- celkové šití a úpravy brašnářského zboží

Broušení nožů

- kuchyňské, kuchařské, řeznické (všechny délky čepelí do 10, 20 a 30 cm)
- kapesní nože

Broušení nůžek a nářadí

- nůžky pro domácnost, krejčovské, kadeřnické, lékařské (všechny velikosti), zahradnické
- ostření seker

Pracovní doba

PO:	7.00–16.00
ÚT:	7.00–12.00
ST:	7.00–16.00
ČT:	7.00–14.30
PÁ:	7.00–12.00

Adresa:
J. Skácela 1325, 696 62 Strážnice

Tel.: 739 524 376

E-mail: vlasta.ivanova@straznice.charita.cz

Mistrová: Vlasta Ivanová

Navštivte naše chráněné pracoviště v ulici J. Skácela 1325 ve Strážnici.

Přinesením zakázky dáte svým věcem druhou šanci, ušetříte a zároveň podpoříte zaměstnávání osob se zdravotním znevýhodněním.

Charita Strážnice

DOBROBISTRO

VÁNOČNÍ DÁRKOVÉ POUKÁZKY

Darujte k Vánocům *radost, která chutná*

Zákusek, káva, horká čokoláda nebo něco slaného

300 Kč **500 Kč** **700 Kč**

Poukázky zakoupíte v Dobrobistru

Předměstí 397, 696 62 Strážnice

Nákupem poukázky podpoříte Dobrobistro i klienty Charity Strážnice, kteří u nás pomáhají.

NEJEN PRO DĚTI

ZÁŘIT JAKO SVĚTÝLKA

V adventu bývá zima a taky přibývá tmy. Když chodíme potmě na roráty, nosíme si světýlko v lucerničce. Kdo přináší světlo, přináší teplo a radost.
Nemusíme ho nosit jen v lucerně, ale taky v sobě. Můžeme druhým **zářit jako světýlka svojí radostí, laskavostí a dobrou náladou.** Ty se pak budou předávat jako plamen svíčky a šířit všude kolem nás. Tak připravíme Ježíškovi k narozeninám ten nejhezčí dárek.

ÚKOL: Vybarvi nebo ozdob lucernu a „rozsviť" v ní svíčku.

ADVENTNÍ KALENDÁŘ
najdeš na straně č. 1.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

Co je potřeba udělat, když potkáte v lese medvěda? Nic, medvěd se o všechno postará sám.

Jaký je rozdíl mezi sobem a losem? Los může být výherní.

Mám doma kotě. Říkám mu Měkouš, protože mě kouše.

Za sedmero horami, sedmero řekami a sedmero lesy žil zajíček a měl to všude daleko.

Vydává ŘKF Strážnice, Radějov, Sudoměřice - pouze pro vnitřní potřebu farností.
Redakce si vyhrazuje právo zaslané přízpěvky zkrátit. Děkujeme všem přispěvovatelům.

Vychází **28. 11. 2026**, náklad 470 ks, příští číslo vyjde **24. 12. 2026,**
uzávěrka příspěvků je **16. 12. 2026.** Tisk: Tiskárna Sukupovi

Své náměty a připomínky můžete odevzdat v sakristii, nebo zaslat na email:
nase.studanka@seznam.cz. Webové stránky: **www.piaristestraznice.cz**

Čísla účtů:
Farnost Strážnice - 1443772389/0800 (VS 1819)
Farnost Sudoměřice - 6132491339/0800